

TALMUD TORA

תלמוד תורה

Haftanın Peraşası - Ki Tisa

“Dinleyin Dinleyin, Moşe Rabenu’nun emri üzere, nüfus sayımı için herkesten yarım şekel getirmesi isteniyor.” Yapılan duyuru üzere, sayım için Bene Yisrael’in yarım şekel getirmesi isteniyordu.

Çadırlardan birinden saygın bir adam dışarı çıkarak sordu: “Tanrı beni çok para ile mubarek kıldı ve dolayısı ile ben daha yüklü miktarda bağışta bulunabilirim. Yarım şekel’den daha fazla verebilir miyim?”

“Hayır!” diye cevap verdi duyuruyu yapan adam. “Sayım için herkes aynı miktarı getirecek. Zengin, fakir, tsadik veya raşa (kötü) herkes yarım şekel verecek, ne fazlası ne de eksigi.”

İnsanlar çadırlarından dışarı çıktılar, yapılan duyuru dinledikten sonra aralarında konuşmaya başladılar.

Malhiel, “Bu parayla ne yapacaklar?” diye sordu Levi kabilesinden birine.

Levi, “Bu para Mişkan’ın inşası için kullanılacak” diye cevap verdi.

O ana kadar olup bitenleri dikkatlice dinleyen Dani, aniden Dina’ya dönerek, “Ama neden sadece yarım şekel de tam şekel değil?” diye sordu.

Dina, “Yarım şekel, tek başımıza iken bütünün sadece yarısı olduğunu hatırlamamız içindir. Şöyle ki, Yahudi bir kişi ancak Tanrı ile arasında bir bağ kurduğu zaman bütün olabilir” diye cevap verdi.

Şabat Çocuğu

Rabi Moşe İsarlış veya diğer bir deyişle Rama, Eşkenaz Yahudi Cemaatinin önemli Rabilerinden birisiydi. Peki babası böylesine değerli bir oğla sahip olmayı nasıl hak etti?

“Uşmartem Et Aşabat Ki Kodeş İ Lahem – Şabat’ı Koruyun Çünkü O Sizler İçin Kutsaldır.” Peraşada da yazılı olduğu üzere, hepsi Şabat’a duyduğu saygı sayesinde oldu. Şöyle ki;

Rabi Moşe’nin babası, Rabi Yisrael, Karakov’da ki zenginlerden biriydi ve orada bir yün dükkanının sahibi idi. Saygın ve zengin birçok tüccar alışveriş yapmak için Rabi Yisrael’in dükkanına gelirlerdi. O da dükkanı başarıyla yönetirdi. Rabi Yisrael, müşterilerine değer verir, sabırla onlara yardımcı olmaya çalışırdı. Kumaşlarını müşterilerinin önüne serer, müşterilerinin beğenisine sunardı.

Fakat Rabi Yisrael’in değişmez bir kuralı vardı. Buna göre Rabi Yisrael, Cuma günleri dükkanını saat tam 12.00’de kapatır, Şabat hazırlıklarını tamamlamak için evine giderdi.

Bir keresinde Cuma günü, tanınmış ve saygıdeğer bir tüccar Rabi Yisrael’in dükkanına girdi. Rabi Yisrael, en güzel kumaşlarını tüccarın önüne serdi. Tüccar kumaşları inceledi ve her kumaştan kaç metre satın alacağını hesapladı.

Kumaşları seçerken Rabi Yisrael saatine baktı. Saat 12.00’ye geliyordu. Bunun üzerine Rabi Yisrael tüccara, “Kusura bakmayın ama dükkanı kapatmam gerekiyor. Eğer Pazar sabahı tekrar gelirsiniz size yardımcı olmaktan büyük memnuniyet duyurum” dedi.

Tüccar şaşkınlık içerisinde, “Malların çoğunu seçtim bile, bu alışverişini bugün bitirmek istiyorum” dedi.

Fakat Rabi Yisrael alışkanlığından vazgeçmedi ve kararlı bir ses tonuyla, “Şabat arifesinde, saat 12.00’den sonra çalışmak adetim değildir” diye cevap verdi.

Bunun üzerine tüccar tehdit edercesine, “Eğer bugün benimle burada bir saat daha kalmazsanız, yaptığım alışverişin tamamını kaybedersiniz” dedi. Ama Rabi Yisrael bu sözleri umursamadı ve fikrini değiştirmede.

Tüccar sinirlenerek dükkandan ayrıldı. Rabi Yisrael ise biran evvel dükkanı kapatıp, şabat hazırlıkları için eve giderken önemli bir kazanç kapısını da kaçırmıştı.

Fakat kaybettiği maddi kazanca karşın Rabi Yisrael, dünyada hiçbir mal mülk ile  lulemeyecek değerde bir kazanç elde etti. Tanrı onu tüm Yahudiler’e ışık olacak bir ocuk ile mübarek kıldı. Bu ocuk da Rama yani, Rabi Moşe İsarlış’ten başkası değildi.

Pozitif Mitsvalar

Birkat Koanim’den önce ellerin yıkanması

şemot 30:19 “Aaron ve oğulları, elleriyle ayaklarını bakır kazandan alacakları suyla yıkayacaklar.

Dışarıdan eve geldiğinizde anneniz size ellerinizi yıkamanız gerektiğini hatırlatıyor mu? Peki, oyun oynadıktan sonra ellerinizi yıkama konusunda ısrar ediyor mu?

Bet Amikdaş zamanında Koenler, Tanrı’ya hizmet etmek üzere görevlerine başlamadan evvel mutlaka ellerini ve ayaklarını yıkarlardı.

Bu saygı ve saflığın bir ifadesiydi.

Hatta bu amaç için, Bet Amikdaş’ın avlusunda içi su dolu bakırdan bir kazan da bulunurdu.

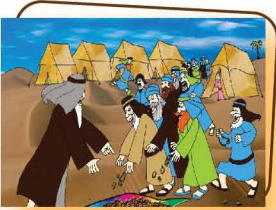
Bet Amikdaş’a paralel olarak, günümüzde de Tanrı’ya çeşitli şekillerde hizmet etmeye devam ediyoruz. Bu bağlamda, kutsiyetle ilgili şeylerden önce mutlaka ellerimizi yıkamalıyız.

Resimli Peraşa

Bene Yisrael'i sayacağın zaman...sayımdan geçen herkes yarım şekel vermelidir...ne zengin yarım şekelden fazla ne de fakir yarım şekelden az verecek
(Ki Tisa 30:12-15)

Aaron onlara, “Eşlerinizin, oğul ve kızlarınızın kulaklarındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin” dedi. Tüm halk (erkekler), kulaklarındaki altın küpeleri çıkardı ve bunları Aaron'a getirdi.
(Ki Tisa 32:2-3)

Kampa yaklaştığında, buzağıyı ve dansları görünce, Moşe öfkeye kapıldı. Levhaları ellerinden atıp onları dağın eteğinde paramparça etti.
(Ki Tisa 32:19)

Baştakiler gibi iki taş levha yontan Moşe sabahleyin erkenden kalktı ve Tanrı'nın kendisine emrettiği gibi Sinay dağına çıktı. Bu iki taş levhayı da elinde götürdü. (Ki Tisa 34:4)

Moşe, Sinay dağından indiğinde, iki levha Moşe'nin elindeydi...Moşe'nin yüzü ışık saçıyordu!
(Ki Tisa 34:29-30)